

Duminica Cantate, 10.05.2020

Ziua mamei

In numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh. Amin

Rugaciune de inceput

Tata ceresc, iti multumesc, ca apartin de comunitatea Ta. Tu ai fagaduit, ca esti acolo unde multi sau putini se aduna in numele Tau si sa asculta cuvantul Tau. Fi Tu cu noi toti in casele noastre, care suntem uniti in credinta. Deschide inimile si urechile noastre, pentru cuvantul si voia Ta. Amin.

Predica dupa Matei 21, 14-22

14. Niste orbi si schiopi au venit la El in Templu, si El i-a vindecat. 15. Dar preotii cei mai de seama si carturarii, cand au vazut minunile pe care le facea, si pe copii strigand in Templu si zicand: "Osana, Fiul lui David!", s-au umplut de manie. 16. Si I-au zis: "Auzi ce zic acestia?" "Da", le-a raspuns Isus. "Oare n-ati citit niciodata cuvintele acestea: "Tu ai scos laude din gura pruncilor si din gura celor ce sug"?" 17. Si, lasandu-i, a iesit afara din cetate si S-a indreptat spre Betania si a mas acolo. 18. Dimineata, pe cand Se intorcea in cetate, I-a fost foame. 19. A vazut un smochin langa drum si S-a apropiat de el; dar n-a gasit decat frunze, si i-a zis: "De acum incolo, in veac sa nu mai dea rod din tine!" Si indata smochinul s-a uscat. 20. Ucenicii, cand au vazut acest lucru, s-au mirat si au zis: "Cum de s-a uscat smochinul acesta intr-o clipa?" 21. Drept raspuns, Isus le-a zis: "Adevarat va spun ca, daca veti avea credinta si nu va veti indoi, veti face nu numai ce s-a facut smochinului acestuia; ci chiar daca ati zice muntelui acestuia: "Ridica-te de aici si arunca-te in mare", se va face. 22. Tot ce veti cere cu credinta, prin rugaciune, veti primi."

Iubiti credinciosi,

Cu siguranta am fi vrut sa celebram ziua mamei in cadrul comunitatii noastre altfel. Am fi vrut sa daruim fiecarei mame, fiecarei femei la iesire din biserica cate o floare. Am fi vrut sa ne intalnim in familiile noastre intr-un cadru mai numeros, stransi in jurul masei si sa sarbatorim pe acele fiinte, care ne-au daruit viata. Din pacate anul acesta, datorita pandemiei, care a cuprins un mapamond intreg, lucrurile stau altfel. Totusi nu vrem ca aceasta zi sa treaca, fara sa ne gadim si sa ne rugam pentru mamele noastre.

Va multumim, dragi mame, pentru toata dragostea voastra, pe care ne-ati daruit-o, pentru tot ceea ce ati facut si faceti pentru noi, copiii vostri. Cei a caror mama a plecat spre ceruri, pot sa le cinsteasca rostind o rugaciune in aminirea lor sau punand o floare pe mormantul lor, atunci cand va fi din nou posibil. Pentru ca nu exista mama, care nu merita aprecierea si stima noastra.

De cate ori nu a fost langa noi, cand nu ne mergea bine, mama? Ne-a oferit mereu dragostea ei neconditionata, ne-a hranit, ne-a indrumat si educat in primii ani de viata. In bratele ei am gasit mereu

alinarea, ocrotirea si adapostul. Chiar si atunci cand am devenit adulti, dragostea mamei nu a incetat sa fie. A ramas alaturi de noi. Asa este o mama. Gata oricand sa se jertfeasca pentru noi, copii lor. Mama a fost si acea persoana, care ne-a povestit pentru prima data despre D-zeu, de ingerii pazitori si cu care am invatat prima rugaciune.

Cat de importanta este mama pentru fiecare dintre noi, dar si pentru comunitatea noastra realizam probabil nu intotdeauna suficient. Cu atat mai multi dorim sa o facem astazi. Dragi mame, va multumim pentru tot ce ne-ati acordat si ne rugam lui D-zeu sa va dea in continuare sanatate, putere, rabdare si dragoste fata de cei apropiati.

Un rol la fel de important l-a avut si domnul nostru Isus Hristos pentru ucenicii sai si pentru toti cei care l-au urmat. Pentru acestia Isus a fost intr-adevar o binecuvantare in viata lor. Pentru altii insa, el a fost ca o aschie in ochi, care trebuie eliminata de indata. Asa si pentru carturari si mai marii preoti. Nu erau deloc placut impresionati, cand copiii, care erau adunati in templu au rostit deodata cu glas tare: *Osana, Fiul lui David!*" Ceea ce facea Isus nu era deloc pe placul lor, fiindca punea sub semnul intrebarii toata conceptia si traditia religioasa a vremii. Sa ne amintim ca Isus statea la masa cu pacatosii. Pe negustori i-a alungat din curtea templului. Predica oamenilor lucruri despre D-zeu, care nu au mai fost auzite niciodata. Toate acestea trebuiau sa se termine, pentru ca nu faceau parte din tiparul credintei vremii. De aceea Isus trebuia eliminat, precum aschia din ochi.

Cuvantul biblic ne relateaza, ca in dimineata urmatoare Isus s-a reintors in oras si ii era foame. In apropierea sa a vazut un smochin. Acest smochin insa nu rodise. Nu stim, daca era vremea rodului sau nu. Insa ceea ce a facut Isus in clipa urmatoare a uimit pe cei din jurul sau. Pentru ca nu a gasit nici un rod bun in smochin, Isus a facut ca smochinul sa se usuce. De ce insa a facut asta, putem intelege din urmatoarele versete, cand Isus spune ucenicilor astfel: *"Adevarat va spun ca, daca veti avea credinta si nu va veti indoii, veti face nu numai ce s-a facut smochinului acestuia; ci chiar daca ati zice muntelui acestuia: "Ridica-te de aici si arunca-te in mare", se va face. Tot ce veti cere cu credinta, prin rugaciune, veti primi."*

Iubiti credinciosi, daca ne uitam la cele doua relatari din sfanta scriptura observam ca la o prima vedere ele par a fi total diferite. Insa daca stam putin si le analizam, constatam, ca exista ceva ce au in comun si anume, rodul. Precum un smochin aduce roade prin fructele sale, la fel si noi, ca si crestini suntem chemati in viata noastra sa aducem roade. Insa care sunt aceste roade?

Pentru inceput pot fi multumirea si lauda adusa lui D-zeu pentru tot ceea ce ne-a dat in viata: pentru familiile noastre, pentru mamele si tatii nostri, pentru caminul nostru, pentru painea cea de toate zilele, pentru locul nostru de munca, pentru comunitatea din care facem parte, pentru sanatatea noastra, pentru creatia, care ne inconjoara, pentru faptul ca avem puterea sa ne ducem crucea, etc. Daca stam putin sa numaram pentru ce putem fi multumitori in viata noastra, putem constata, ca cele zece degete la ambele maini nu ne vor ajunge, cu toate ca trecem prin clipe dificile.

Asta poate fi intr-adevar una dintre lucrurile bune ale acestei pandemii, sa invatam si sa realizam ce conteaza cu adevarat in viata. Poate prin aceasta reflectam si cugetam din nou asupra persoanei noastre,

asupra vietii noastre, asupra credintei noastre. Astfel putem deveni niste oameni noi, care aduc roade placute in fata lui D-zeu. Relizand asta poate vom putea la randul nostru, precum copiii din textul biblic sa strigam spre lauda tatalui ceresc: „*Osana, Fiul lui David!*”

De ce insa au fost copiii cei care au vazut si au marturisit intr-adevar cine este Isus? O intrebare la care raspunsul este unul destul de simplu. Copiii sunt mult mai deschisi decat adultii. Copiii acorda mult mai usor increderea lor cuiva. Desigur nu intodeauna aceste lucruri sunt bune, mai ales atunci cand se profita de bunatatea si increderea lor. Dar cand este vorba despre D-zeu, despre credinta, despre incredere, despre imparatia cerurilor, atunci deseori in sfanta scriptura sunt dati ca exemplu copii si atitudinea lor. „*Adevarat va spun ca oricine nu va primi Imparatia lui Dumnezeu ca un copil, cu niciun chip nu va intra in ea.*” Asa ascultam la Luca 18,17.

Adultii pe de alta parte, mereu isi arata mai intai scepticismul. Ei le stiu pe toate, ei cunosc voia lui D-zeu si stiu cine apartine si cine nu de biserica Tatalui Ceresc. Adultii devin la un moment dat atat de inflexibili, rigizi si conservativi, incat nu mai sunt deschisi pentru caile uneori atat de neasteptate, pe care D-zeu le ia. Evident in astfel de situatii va fi greu sa aducem roade placute Lui. La fel si carturarilor si mai marii preoti ai vremii lui Isus nu puteau concepe altceva decat invatatura propavadata de ei. Astfel ei au ratat sa aduca roade bune, pentru ca nu au vazut in D-zeu si in fiul Sau dragostea fata de aproape, care a mers pana in moarte si chiar dincolo de ea.

Sa ascultam insa si ce zice finalul textului nostru biblic. Pentru ca acolo gasim ceva, ce ne poate da puterea sa privim deasupra persoanei si convingerii noastre. Este un ajutor, care ne este la indemana oricand, mai ales in timpurile noastre, cand cautam drumul din acest intunec. „*Daca veti avea credinta si nu va veti indoi, veti face nu numai ce s-a facut smochinului acestuia; ci chiar daca ati zice muntelui acestuia: "Ridica-te de aici si arunca-te in mare", se va face. Tot ce veti cere cu credinta, prin rugaciune, veti primi.*”

Domnul nostru Isus Hristos vrea sa sublinieze prin aceste cuvinte puterea rugaciunii. Pentru ca nu exista rugaciune, care sa nu fie ascultata de catre D-zeu. Cine se crede in ea si in puterea tatalui ceresc si cine staruie in credinta, acela va putea primi la timpul potrivit ceea ce roaga.

Iubiti credinciosi, am ascultat astazi doua relatari biblice destul de diferite, dar care au ca factor comun roadele: lauda lui D-zeu adusa din partea copiilor si smochinul, care nu a adus roade. In duminica de astazi este vorba despre a aduce roade prin multumire si lauda. Pentru ca motive sunt, chiar si in timpul acestei pandemii.

In psalmul 98,1 ascultam astfel: „*Cantati Domnului o cantare noua*“. De acolo si numele dat acestei duminici, *Cantate*. Sa ne propunem sa cantam lui D-zeu ca oameni, care renasc din aceasta criza o cantare noua, placuta Lui. Pentru reformatorul nostru, Martin Luther, muzica avea proprietati curabile pentru trup si suflet. Spunea ca aceasta improspateaza inima, care sufera. Asta ne dorim si noi in aceste timpuri. Prin muzica, prin cantare, prin coralurile noastre ne putem recladi sufletul, iar cine sa roaga prin cantare acela se roaga dublu. Asta zicea si parintele bisericii vechi Augustin. Sa-I multumim si sa-L laudam pe D-zeu, ca ne-a binecuvantat pana in prezent si ne binecuvanteaza si de acum mai departe. In El vrem sa ne punem

speranta noastra, Lui ii incredintam vietile noastre in nadejdea, ca ne aduce din nou lumina, libertate si minuni in vietile noastre. Iar astazi o astfel de minune deja adusa in viata noastra este mama. Amin

Rugaciune

Tata ceresc! Tu esti pentru noi ca si o mama. Tu ne-ai dat porunca sa dam mai departe apropiatilor nostri iubirea si afectiunea Ta. Te rugam: pentru toti cei care se ostenesc sa fie ca o buna mama celor din jur. Intareste-I sa aiba putere pentru aceasta porunca. Te rugam, da-ne spiritul ajutorului si sutinerii mamelor noastre. Fi Tu langa mamele si tatii, care isi cresc singuri copii. Lasa-i sa aiba parte de solidaritatea celor din jur si de ajutorul Tau. Te rugam pentru viitoarele mame. Implineste-le la trup si suflet pentru a primi darul vietii din mana Ta. Daruieste-le oameni langa ele, care sa le indrume alaturi de pruncii lor. Te rugam si pentru mamele, care au plecat dintre noi spre ceruri. Ajuta-ne sa le tinem amintirea lor cu dragoste si demnitate.

Milostive Tata ceresc, asculta Tu rugaciunile noastre, cele spuse si nespuse. Fi Tu langa noi in casele noastre si pe toate drumurile vietii noastre, prin domnul nostru Isus Hristos. Amin

Tată nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe Pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșalele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Binecuvantare

Sa va binecuvanteze si sa va pazeasca, atotputernicul si milostivul Dumnezeu, Tatal, Fiul si Sfantul Duh!
Amin

Cea mai scumpă de pe lume

Nichita Stanescu

Spune-mi care mama-anume
Cea mai scumpă e pe lume?
Puii toți au zis de păsări,
Zarzarii au zis de zarzari,
Peștișorii, de peștoaica,
Ursuleții, de ursoaica,
Serpisorii, de șerpoaica,
Tigrisorii, de tigroaică,

Manjii toți au zis de iepe,
Firul cepii-a zis de cepe,
Nucii toți au zis de nuca,
Cucii toți au zis de cuca,
Toți pisoii, de pisica,
Iară eu, de-a mea mămică.
Orice mama e anume,
Cea mai scumpă de pe lume!

Ramaneti ocrotiti!
Pr. Andreas Hartig